

[Knud Kristensen.]

ikke, for bliver der forøget Udførsel, kan der ogsaa blive en forøget Indførsel. Vi har aldrig staaet i den Situation, og der er vist heller ikke megen Udsigt til, at vi kommer til det i den nærmeste Fremtid, at vi ikke har indført for hele vor Udførsel, og det vil altsaa sige, at hvis vi forøger Udførselsmulighederne, faar vi ogsaa en stigende Indførsel, og saa kan vi indføre mere fra Tyskland og det samme fra England. Og hvis det nu ikke skulde ske — hvad der ingen Sandsynlighed er for, man kan med Erfaringen for Øje, næsten sige ingen Mulighed er for, vil dette heller ikke forrykke Forholdet; hvis vi formindsker vor Udførsel til England og som Følge deraf ogsaa vor Indførsel fra England, vil Forholdet mellem Udførsel og Indførsel jo ikke forrykkes.

Jeg tillader mig derfor at paastaa, at en forøget Udførsel til Tyskland og forøget Indførsel derfra meget vanskeligt kan forrykke vort Forhold til England og ogsaa meget vanskeligt kan forrykke Forholdene paa det indenlandske Marked. For en forøget Produktion og en forøget Udførsel giver forøget Arbejde og forøget Indtjeningssevne og dermed forøget Forbrugsevne, saaledes at man samtidig med at man udfører mere og indfører mere, kan købe lige saa meget de andre Steder, baade i England og paa det hjemlige Marked. Jeg tror heller ikke, jeg er meget uenig med den højtærede Udenrigsminister i, at en naturlig Udførsel, en, der ikke er kunstig og gennemført med Tvang, altid vil forøge Beskæftigelsen, ogsaa paa det hjemlige Marked, det vil sige den samlede Beskæftigelse. Jeg ved godt, at andre af Ministeriets Medlemmer bestemt modsiger dette, men jeg tror, jeg paa dette Omraade er fuldstændig enig med den højtærede Udenrigsminister, og derfor er det, jeg siger, at disse Foranstaltninger fra Valutaadministrationen, som forhindrer vore Indkøb i Udlandet og derigennem vor Udførsel til Udlandet, er med til at forhindre, at en væsentlig Del af den store Arbejdsløshed, vi har, afskaffes. Og det er derfor, vi er imod disse Foranstaltninger. Vi indrømmer, at man i sin Politik ikke skal tage Hensyn alene til et Eksporterhverv, heller ikke alene til Landbruget, men vi siger, at man skal tage Hensyn til det hele Samfunds Interesser. Det gør man ikke ved Begrænsningen af vor Samhandel og vor Udenrigshandel. Dette er en af de vigtigste og vægtigste Løftestænger til at komme ud over den Krisetilstand, vi er inde i, til at komme ud over Landbrugskrisen og Arbejdsløsheden.

Til Slut har jeg en Bemærkning til

den højtærede Landbrugsminister. Ministeren fremkom med en Masse Tal, som jeg ikke kan se har nogen virkelig Forbindelse med det, de skulde bevise, nemlig at vi har gjort, hvad vi kunde, for at skaffe saa store Afsætningsmuligheder som muligt. Ministeren kom med den Udtalelse, at det var af Betydning, at den procentvise Fordeling mellem England og Tyskland og andre Lande udviste et ganske bestemt Forhold. Hvis det nu blot er et fromt Ønske, som man ganske roligt kan nære eller ikke nære, kan det jo hverken gøre Gavn eller Skade, og saa kan man være enig med Ministeren eller uenig med ham, uden at der sker noget som helst derved. Men hvis den højtærede Landbrugsminister har den Opfattelse, at vi skal gøre en Indsats for at opretholde Fordelingen og tilstræbe den under alle Forhold, mener jeg, det er en meget farlig Udtalelse, ja, jeg kunde næsten have Lyst til at sige: en meget taabelig Udtalelse.

Hvad vil det sige, at vi skal gøre en Indsats for at holde den procentvise Fordeling konstant? Det vil sige, at naar England nedskærer sin Import af f. Eks. Svin, skal vi ogsaa nedskære vor Eksport til Tyskland af Kreaturer, eller naar Tyskland sætter sin Indførsel herfra ned, saa skal vi selv gøre det samme over for England, over for de andre Lande. Og det vil da sige, at hvis de andre Lande lukker fuldstændigt af, skal vi tilstræbe en formindsket Eksport ogsaa til vore to store Hovedlande. Jeg siger endnu en Gang til den højtærede Landbrugsminister, at hvis det kun er et fromt Ønske om, at saadan skal det gaa, skal jeg ikke have noget imod at deltage deri, men hvis den højtærede Landbrugsminister ønsker at gribe ind deri paa den Maade, at naar et Land skærer ned, skal vi selv skære ned for de andres Vedkommende, saa siger jeg, at det er en meget ejendommelig Udtalelse for en Landbrugsminister at fremkomme med.

Carsten Raft: Det har forundret mig, at ingen har haft Anledning til at komme ind paa Vanskelighederne ved Funktionærlovens Gennemførelse, og særlig synes jeg, der havde været Grund for den højtærede Socialminister og for Repræsentanter for den socialdemokratisk-radikale Gruppe at tale en Del om de Ting, for det er jo de Ændringer, som de paagældende Faktorer har indsat i Funktionærloven, Vanskelighederne koncentrerer sig om.

Jeg forstaaer jo godt, at det er gaaet en lille Smule gehejmt til, dengang man skulde gennemføre Tingene. Der havde